

NIEODRZUCONY (1) *part praet pass pf*

N pl m pers nieodrzuc(e)ni.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Nie wykluczony ze wspólnoty:

W przeciwstawieniu: »odrzucony ... nieodrzucony«: Albo siebie łami nie znać/ iż Iesus Chrifus v was iest/ chybábyście odrzuceni. Lecż nadzievam lię że poznać/ iż my nie odrzuceni iestefmy [quia nos non sumus reprobi]. BudNT 2. Cor 13/6.

Cf ODRZUCONY

AŻ